

Til Fars og Mors

Sølvbryllup

den 29. Oktober 1943.

Mel.: Det er saa yndigt at følges ad.

Mens Verden gløder af Ild og Staal,
og Folk sætter Hjem og Liv i Vove
for Ting, som ej har et gyldigt Maal,
som trodser Guds og Menneskers Love,
saa samles vi her hos Far og Moder,
alt med hinanden, Søster, Broder
:: og Venner kær. ::

En Stund vi glemmer Alverdens Had,
og vore Øjne imod jer vende,
imens vi synger et lille Kvad,
hvori vi eder en Tak vil sende;
en Tak for det I for os har været,
en Tak for alt I har os foræret
:: fra første Stund. ::

Ja, vi vil feste og raabe Hurra,
en Milepæl I i Dag har naaet,
fordi der netop paa denne Dag
et kvart Aarhundred' alt er hengaaet,
fra den Dag Haanden I gav hinanden
og sagde ja til at vandre sammen
:: i godt og ondt. ::

Det Liv I dengang begyndte paa,
det blev ej altid til Fryd og Gammen;
men dengang vi alle ni var smaa,
I satte Ryg mod Ryg og stod sammen.
Nu ved Guds Hjælp I alt Dagen naa'de,
da I ser Sæden, I sammen saa'de,
:: snart moden staa. ::

I fik ej meget af Guld og Muld,
men lad os atter en Gang bekende:
„Langt mere værd end det røde Guld
det er sin Gud og sig selv at kende.“
Hvis Verden altid det vilde sande,
saa blev der sikkert i alle Lande
:: en evig Fred. ::

Men Tiden gik, og vi voksed op,
det var en Glæde for jer at skue;
men alt imedens I følte nok,
hvordan det tømte i eders Stue.
Kun to tilbage er nu af Dage,
det er med Vemod, I ser tilbage
:: paa svundne Aar. ::

Men selvom vi nu er draget ud,
vi vil dog aldrig vort Hjem forglemme;
vi vil ej glemme at takke Gud,
fordi han lod os saa vist fornemme,
at Hjemmets Arne har særlig Varme,
og særlig kærlige Moders Arme
:: dog altid er. ::

Og naar I saa, nu om føje Aar,
er helt alene i eders Stue,
saa vil vi komme i Vinter, Vaar,
og varme os ved jer Kærligheds Lue.
Thi I skal aldrig den Sorg fornemme,
det er at være til Aars og ene;
:: det lover vi. ::

Nu vil vi slutte vor lille Sang,
gid Sundheds Lykke maa hos jer bygge,
og vi vil atter endnu engang
af Hjertet ønske jer ret: „Til Lykke!“
At denne Dag I ret aldrig glemmer,
dermed vi be'r alle vore Venner
:: at hjælpe os. ::

Eders store Drenge og Piger.